

bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat. Intet i dette stykke skal kunne fortolkes således, at det er til hindrer for, at en kontraherende stat i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat påligner indkomstskat på anvendelsen af fortjeneste i et dér beliggende fast driftssted, men den pålignede skat skal i intet tilfælde overstige den skat, der pålægges udbytter i en kontraherende stat i overensstemmelse med bestemmelserne i stykke 2 i denne artikel.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er et selskab, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- (a) 10 pct. af renternes bruttobeløb, hvis de modtages af enhver form for finansiel institution (herunder et forsikringselskab);
- (b) 15 pct. af renternes bruttobeløb i andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og

som betales med hensyn til et lån ydet, garanteret eller sikret af regeringen i den anden kontraherende stat, nationalbanken i denne anden stat eller enhver styrelse eller ethvert organ (herunder en finansiel institution), der fuldt ud er ejet eller er kontrolleret af denne regering, være fritaget fra skat i den førstnævnte stat.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

5. Bestemmelserne i stykkerne 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når den, der betaler renten, er denne stat selv, en lokal myndighed eller en person, som er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor personen, der betaler renterne, uanset om han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller fast sted i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renterne betales, er stiftet, og sådanne renter bæres af et sådant fast driftssted eller fast sted, skal renterne dog anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. I tilfælde hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket at renten set i forhold til den gældsfordring for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte